

татитѣ на обикновения животъ. Стариятъ животъ започва съ радость, свършва съ страдания, болести и смърть. При сегашнитѣ условия на живота, природата ще остане затворена. — Защо? — Защото хората не сѫ готови още да разбиратъ нейнитѣ тайни. Тѣ сѫ огънь, който ще ги изгори. Можете ли да носите въ ръцетѣ си предметъ, нагорещенъ до две хиляди градуса? Можете ли да носите въ ума си мисли, които произвеждатъ ослѣпителна свѣтлина? Можете ли да носите въ сърдцето си желания, които произвеждатъ голѣмо разширяване? Отъ голѣмо разширяване сърдцето на човѣка може да се пръсне. При сегашнитѣ условия човѣкъ не може да даде широкъ замахъ и на способноститѣ си. Тѣ могатъ да го изкаратъ отъ релситѣ на неговия животъ. Има законъ, който опредѣля възможноститѣ на човѣка. Наруши ли се законътъ, нарушава се хармонията на силитѣ въ човѣшкия организъмъ. За всѣка епоха сѫ опредѣлени възможности, до които тя може да достигне. Сѫщото се отнася и до човѣка. За всѣки човѣкъ е опредѣлено, какви най-голѣми постижения може да има.

И тѣй, не е важно човѣкъ да има чрезмѣрни постижения. Важно е да има прави мисли и чувства, чрезъ които да се прояви неговата разумна воля. Значи, разумната воля подразбира права мисъль и право чувство. При това положение само мисъльтта може да се реализира, да даде плодъ. Щомъ волята е ра-